

[Udenrigsministeren.]

Den oplysning, som det ærede medlem nu gav i den mundtlige begrundelse af spørgsmålet om, at den svenske regering skulle have støttet programmet, er ikke rigtig.

Hanne Reintoft: Det er jo svært at takke for, at den danske udenrigsminister ikke kan støtte et fredsprogram, hvor der simpelt hen står, at de vietnamesiske befrielsesstyrker, hvis USA forsvinder ud af Vietnam, hvor de ikke har noget at gøre, vil indstille deres kamphandlinger og slutte overenskomst med garanti for de amerikanske styrkers sikkerhed og frigivelse af fanger, et krav, som USA overhovedet ikke kan rejse, da man ikke har nogen folkeretlig årsag til at forlange disse krigsforbrydere behandlet som krigsfanger, fordi der aldrig er erklæret krig. Men det er altså, hvad vi formår i dagens Danmark: simpelt hen ikke at kunne støtte et program, der siger, at det afspejler hele folkets håb og vilje til med en koalitionsregering som baggrund at sørge for varig fred.

Endvidere kan det da ikke være udenrigsministeren ubekendt, at der i officiose svenske kredse har været givet ganske klare tilsagn om, at man støtter PRGs 8 punkts program.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg skal om det sidste blot sige, at hvad officiose svenske kredse er, ved jeg ikke, men en meddelelse om, at den svenske regering skulle have støttet dette program, er klart dementeret af det svenske udenrigsministerium.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til udenrigsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at anonyme legatmidler anvendes til dækning af udenrigsministerielle udgifter?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge oplysninger i dagbladet Politiken er forskellige udgifter inden for udenrigsministeriet blevet dækket af anonyme legatmidler, der ifølge bladet hidrører fra Woolworth-arvingen Barbara Hutton. Legatmidlerne har desuden været brugt til bl. a. at

hjælpe hjemvendte diplomater, der stod uden bolig ved hjemkomsten.

Da i hvert fald nogle af disse udgifter naturligt må kunne dækkes af statskassen, vil det være ønskeligt at få klare retningslinjer for, hvorvidt private legatmidler skal dække sådanne udgifter.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Spørgsmålet går på, om det er rimeligt, at anonyme legatmidler anvendes til dækning af udenrigsministerielle udgifter.

Hvis spørgeren med udenrigsministerielle udgifter mener udgifter til udenrigsministeriets normale drift, er det en selvfølge, at mit svar må gå ud på, at sådanne udgifter afholdes af statskassen. Der kan imidlertid også inden for ministeriets arbejdsområde forekomme udgifter, som det kan være rimeligt at få dækket ad anden vej, f. eks. fra legater eller fonds. Dermed er selve spørgsmålet besvaret.

I den skriftlige begrundelse hentydes til legatet af maj 1956. Der er tale om et selvstændigt privat legat, der bestyres i overensstemmelse med en kongeligt konfirmeret fundats. Legatets nuværende fundats er konfirmeret i justitsministeriet den 28. november 1962, regnskabet revideres og decideres hvert år af justitsministeriet. Legatfundatsen bestemmer, at legatets midler anvendes efter bestyrelsens skøn, dog ikke til udgifter, som traditionelt eller naturligt afholdes af staten, og ej heller i strid med forudsætningerne for eksisterende statsbevillinger. Legatmidlerne hidrører fra en donator, der har ønsket at forblive anonym, den pågældende har ikke noget som helst at gøre med administrationen af legatmidlerne. Disse midler forvaltes af en bestyrelse, der har udenrigsministeriets direktør som formand; hvervet som formand eller medlem af legatbestyrelsen er ulønnet.

I årenes løb har bestyrelsen bevilget legater til mange forskellige modtagere; det drejer sig om institutioner, foreninger, personer uden for udenrigstjenesten og medarbejdere i udenrigstjenesten. Der har navnlig været tale om følgende formål: fremme af Danmarks kulturelle, videnskabelige, humanitære og sociale forbindelser med udlandet samt dansk indsats for international forståelse; forskning og uddannelse i international sammenhæng; lån og støtte for udenrigsmi-